

[Glausen (Olufskjær).]

gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om man har haft kontakt med de lokale fiskeriinteresser dernede, inden man har afsluttet denne traktat. Det er naturligvis altid rart, når man er på linje med den lokale fiskerbefolkning; det er jo den, det vedrører.

Jeg kan ellers anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Slipsager: Også jeg kan give fuld tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg glæder mig over, at man nu gennem lovforslaget tilstræber at få forholdene mellem fiskerne på begge sider af grænsen ordnet, så der bliver mindre lejlighed til konflikt imellem dem.

Jeg kan også give fuld tilslutning til det, det ærede medlem hr. Gorrsen sagde med hensyn til repræsentation i den kommission, der skal tage afgørelsen, hvis der kommer et eller andet ved grænsen, der skal reguleres.

Jeg tror, det er godt, man har fået denne overenskomst mellem Danmark og Tyskland i orden nu. Det vil bevirke, at befolkningen i grænseegnene får lettere ved at omgås hinanden og bedre kan komme overens om spørgsmål, som eventuelt kan drages i tvivl. Jeg kan derfor tilsige velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Kristian Kristensen: Jeg vil gerne på retsforbundets vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Lynnerup Nielsen: Jeg har forstået lovforslagets bemærkninger og ministerens fremsættelse samt den aftale, der nu er truffet mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om fiskeri i Flensborg inderfjord sådan, at lovforslaget i alt væsentligt indeholder de fiskeribestemmelser, der var rådende helt fra 1922 og indtil krigen. Ordningen blev afbrudt under krigen, men sættes i kraft på ny fra 1. november 1954 i henhold til de aftaler, der blev truffet mellem Forbundsrepublikken og Danmark. Jeg kan ikke se andet, end at det, at man har foretaget ændringer i aftaleområderne, er en erkendelse af, at forholdene med hensyn til fiskeriet på selve yderfjorden er anderledes,

end de tidligere har været; også fangstredskaberne er helt anderledes nu.

Lovforslaget indeholder et nødvendigt forbud mod afgiftsfri proviantering. De berettigede fiskere fra de tilstødende kommuner på begge sider af grænsen skal udstyres med legitimationsbeviser, deres fartøjer skal mærkes, og redskaberne skal være de i fiskeriloven godkendte. Jeg kan ikke se rettere, end at aftalen må indeholde de principper, hvorefter det også fremover vil være muligt at drive fælles fiskeri i Flensborg inderfjord.

Jeg kan derfor på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg vil gerne takke for den enstemmige tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Gorrsen kan jeg give den oplysning, at efter den aftale, der er afsluttet med Tyskland, skal der være en kommission med 3 medlemmer fra Danmark, og den har allerede været i virksomhed, idet den har forberedt den kgl. anordning, som det er meningen at udstede, så snart loven er vedtaget her i tinget. Jeg vil antage, at bestemmelserne i den kgl. anordning kommer i forskellige fiskeriblade, men jeg kunne tænke mig, at vi, da hver fisker skal have et legitimationskort, kan ordne det sådan, at de samtidig med dette legitimationskort kan få selve anordningen, så de er klar over, hvad det drejer sig om.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær), at der har været et møde med de lokale fiskere, der alle har tiltrådt, så den side af sagen skulle være i orden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl [af Aksel Larsen m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 577, fremsættelsen i tidenden sp. 89).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om forhøjelse af tobaksafgifter [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 579, fremsættelsen i tidenden sp. 89).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 581, fremsættelsen i tidenden sp. 89).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Under henvisning til de udtalelser, jeg fremførte her i tinget ved finanslovsforslagets fremsættelse, kan jeg ikke anbefale tinget, at man lader disse 3 lovforslag nyde fremme.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg havde ikke ventet, at lovforslagene ville få en velvillig modtagelse af ministeren, endsiges få tilslutning, så det er ikke nogen overraskelse for mig, at ministeren afviser de 3 af os fremsatte lovforslag. Det er klart, at det måtte være sådan, for de betragtninger, vi har gjort gældende ved fremsættelsen af de 3 lovforslag, blev jo også fremført, da man i sin tid gennemførte det kriselovkompleks, hvoraf de 3 love, der her er tale om, udgjorde en del. Vi gjorde den gang opmærksom på, at hovedhjørnestenen i disse lovforslag var særpristallet. Vi har nu stillet forslag om, at de 2 afgiftslove, der gennemførtes i fjor, ophæves, og at stk. 3 i § 1 i den ændrede lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ligeledes ophæves. Disse love indeholder jo bestemmelser om et særpristal, som danner grundlag for regulering af lønninger og pensioner. Vi gjorde dengang opmærksom på, at det var en uretfærdighed over for arbejderne og tjenestemændene, at man forrykkede det grundlag, der forelå, da arbejderne diskuterede og tog stilling til de overenskomster, som var gældende indtil foråret 1958. Vi gjorde endvidere opmærksom på, at de overens-

komster, der var gældende, ikke var godkendt af arbejderne, men tværtimod afvist, fordi arbejderne følte, at man havde taget for ringe hensyn til deres ønsker og berettigede krav. Derfor var vi i den situation, at de overenskomster, der var gældende, var gennemført ved lovforanstaltning af det høje ting; det vil sige, at tinget var med til at forringe de overenskomster, som man havde påtvunget arbejderne, til trods for at de ønskede at få bedre overenskomster. Det blev dengang ligesom tidligere hævdet, at det var forbruget, det var galt med. Der blev også talt om, at statskassen kunne trænge til pengene.

Sådan som lovforslagene er blevet modtaget, finder jeg ingen anledning til at gå ind på de spørgsmål, som foreligger i denne forbindelse. Der blev ved lovforslagenes fremsættelse gjort opmærksom på, at den begrundelse, som der eventuelt kunne være for gennemførelsen af kriselovene, da vi i fjor sommer behandlede dem, ikke længere er til stede. Men jeg vil gerne understrege, at det kan ikke være rimeligt, at arbejdere og småkårsfolk den ene gang efter den anden skal være syndebukke for en fejlet økonomisk politik, og det er jo det, der sker. Arbejdernes lønninger er i almindelighed ikke af en sådan beskaffenhed, at de tåler at blive beskåret; tværtimod må man fastslå, at adskillige tusinder, jeg kan godt sige hundredtusinder, af arbejdere har lønninger, der er så lave, at de egentlig burde forhøjes. Det var ikke uden berettigelse, at Dansk Arbejdsmands Forbund rejste krav om et lavtlønstillæg ved de sidst afsluttede overenskomstforhandlinger; det var ikke uden begrundelse, de stod fast på kravet om, at der blev ydet et tillæg, så der ikke var nogen ugelønninger på under 200 kr. Som man ved, var der megen betænkelighed ved at give en sådan indrømmelse. Man påstod, at erhvervene dårligt kunne klare det, og man henviste også til, at det var et anslag mod den økonomiske politik, der blev ført. De 5-10 millioner, der forhandlede om, skulle man ikke synes spillede så stor en rolle. Man fatter ikke, at man ikke gav efter for de berettigede og højst beskedne krav, der var stillet fra Arbejdsmandsforbundets side. Helt urimeligt virker det også, da man kort tid efter så, at regeringen mødte frem med et for-

[Alfred Jensen.]

slag til tjenestemandsløve, der, så vidt jeg forstår, for staten alene betyder en merudgift på 150 mill. kr. På denne baggrund er det naturligvis urimeligt, at man fastholder dette særpristal, som betyder, at arbejdere og tjenestemænd mister en portion i dyrtidstillæg. Jeg vil også her gøre opmærksom på, at de lønninger, som arbejdere oppebærer, jo ikke er af en sådan højde, at de ikke kan forhøjes, uden at man derved vil bringe landets erhvervsliv i vanskeligheder, endsige i fare. Formanden for Dansk Arbejdsmands Forbund, Alfred Petersen, gjorde jo i en diskussion, der blev udsendt over radioen, opmærksom på, at de lønstigninger, man havde haft her i Danmark, på ingen måde kunne stå mål med de lønforhøjelser, arbejderne i andre lande, som Danmark skulle konkurrere med, har fået, og det fremgår jo klart af statistikken, at sådan er forholdet. På denne baggrund er det urimeligt, at man opretholder et særpristal som det, der her er tale om, urimeligt, at man forholder arbejderne at få dækning for de udgiftsforøgelser, som flyder af bestemte love om forbrugsafgifter.

Vi har den opfattelse, at man aldrig skulle have gennemført de bestemmelser, der nu er gældende, og det forekommer os at være ganske urimeligt, at man opretholder dem. De 3 love, som vi her har stillet forslag om ændringer til, blev gennemført i forbindelse med andre love; jeg skal nævne et par stykker: loven om udbyttebegrænsning og loven om stabiliseringslån. Disse 2 love var tidsbegrænsede; den første gjaldt kun for 1 år, den sidste for 2 år, og det vil sige, at loven om udbyttebegrænsning allerede er udløbet, og at loven om stabiliseringslån udløber med dette finansår. Tilbage står altså disse særlige forbrugsafgifter og særpristallet. Det kan ikke være rimeligt, at man opretholder dette særpristal. Jeg gør opmærksom på, at da dette lovkompleks var til behandling i folketinget, gjorde det ærede medlem hr. Per Hækkerup tinget bekendt med, at hvis man gennemførte disse forskellige foranstaltninger, blev der ikke nogen egentlig byrde for erhvervslivet; tværtimod kunne han dokumentere, at det for virk-

somheder, der moderniserede, var i fremgang, ville være fordelagtigt, hvis dette kompleks af love blev gennemført; han gjorde opmærksom på, at selv om stabiliseringslånet kunne være en byrde for visse virksomheder, måtte man tage i betragtning, at heroverfor stod en forbedret afskrivningsordning, som ville hjælpe de industrielle virksomheder; hertil kom så, at dette særpristal ville betyde, at arbejds-giverne slap for at udbetale 1 portion ekstra dyrtidstillæg, og vejede man de to ting op imod hinanden, så ville disse virksomheder, selv om de skulle yde stabiliseringslån, tjene på de foranstaltninger, der blev gennemført.

Nu falder som bekendt stabiliseringslånet væk. Tilbage bliver altså disse afgiftslove og dette særpristal. Det er efter vor opfattelse en urimelighed, som tinget ikke kan være bekendt, og derfor har vi stillet forslag om, at de 2 love og bestemmelsen om særpristallet ophæves.

Jeg skal anbefale tinget at tage mere villigt på disse 3 lovforslag, end den højtærede finansminister har gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
nægtedes med 99 stemmer mod 6.

Lovforslagene var hermed bortfaldet.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde holdes i morgen, fredag den 28. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 4 medlemmer med stedfortrædere til værnepligtsnævnet.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om adgang til konvertering af bunden opsparing for personer for skatteåret 1951-52.

[Formanden.]4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om visse finansieringsinstitutter.

6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om patenter.

7) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning.

8) *Forespørgsel til forsvarsministeren af Alfred Jensen og Fuglsang.*

Mødet hævet kl. 13³⁰.

22. møde.

Fredag den 28. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler den fungerende statsminister, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Fra faglige og andre sammenslutninger samt fra private personer er modtaget en

række henvendelser om boligspørgsmål og om overenskomstmæssige, sociale og andre problemer. De pågældende henvendelser er fremlagt til gennemsyn for medlemmerne i læseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Den fungerende statsminister (Kampmann): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund.*

Efter at krigsforsikringsforbundenes virksomhed nu praktisk taget er afsluttet, således at der hovedsagelig kun henstår en formel likvidation af forbundene, har regeringen på ny overvejet, hvorledes der skal forholdes med overskuddet fra disse forbunds virksomhed, der andrager et beløb af ca. 22,5 mill. kr.

I overensstemmelse med den juridiske sagkundskafts opfattelse, hvorefter der foreligger en kapital, som lovgivningsmagten er berettiget til at bestemme over, har der tidligere for det høje ting været fremsat forslag om at anvende kapitalen til visse almennyttige og erhvervsmæssige formål, hvilket forslag imidlertid ikke blev færdigbehandlet.

Da regeringen fortsat finder, at de foreliggende overskudsbeløb bør anvendes til støtte af almennyttige formål, og da der efter regeringens opfattelse foreligger et behov for tilvejebringelse af øgede midler til at sikre og udbygge forbindelsen mellem Danmark og de øvrige nordiske lande og mellem Færøerne og den øvrige del af riget på kulturelle og andre områder, stilles der i det foreliggende lovforslag om, at overskuddet anvendes til disse formål.

Ifølge forslaget søges tre eksisterende nordiske fonds udbygget og to nye fonds oprettet.

For de eksisterende fonds' vedkommende har regeringens opmærksomhed i særlig grad været rettet mod de økonomiske vanskeligheder, som har medført, at den højt